

Εμείς οι φοιτητάρες του Βορρά του 1956 στη Γερμανία-Αυστρία, σαν νέοι που ήμασταν, και

Γράφει ο **Βύρων Τομάζος**
Μηχανολόγος,
Απόφοιτος Πολυτεχνείου
Μονάχου
e-mail: btomazos@gmail.com

σύμφωνα με το ακαδημαϊκό πνεύμα της εποχής, είμαστε σε συνεχή αντιδικία με τους συμφοιτητάς μας Γερμανούς, Αυστριακούς και ειδικά σε θέματα κουλτούρας, εθίμων κλπ. Πάντα τους λέγαμε «έχετε κι εσείς να μάθετε αρκετά από εμάς τους νέους Έλληνες» π.χ. φιλότιμο, χωρίς να επικαλούμεθα τους Αρχαίους ημών προγόνους. Όμως υποσυνείδητα τους παραδεχόμεθα γιατί σα λαός έχει κι αυτός αρκετά πράγματα που μπορεί να είναι υπερήφανος και να λυπάται. Και αυτή την άποψή μου τη συμμαρξίζω πλήρως ο **Γιάννης Πολίτης** της Real News «ότι δεν κατάφεραν οι Γερμανοί δύο φορές με τα όπλα το πέτυχαν με το χρήμα. Έχτισαν κι εδραίωσαν με μέθοδο και με αξιοθαύμαστο σύστημα τη Γερμανική Ευρώπη. Κατέστησαν τη Γαλλία δορυφόρο τους και τις χώρες του Νότου υπηκόους τους που εκλιπαρούν για την εύνοια της καγκελαρίας. Αυτή είναι η νέα πραγματικότητα. Αξιοματούχοι των Βρυξελλών, κομισάριοι και λοιποί συγγενείς μετατράπηκαν σε υποτακτικούς και εντολοδόχους του Wolfgang Schauble καθώς δεν τόλμησαν ούτε μια φορά να ορθώσουν το ανάστημά τους στη Γερμανική λαίλαπα»

Φυσικά σήμερα υπάρχουν κι αρκετοί λαϊκιστές, «τα παλικάρια» τα οποία λένε ότι θα υψώσουν το ανάστημά τους στη Γερμανική λαίλαπα οι οποίοι υποστηρίζουν ότι όλα τα κακά μας τα δημιούργησε η Γερμανική Ευρώπη χωρίς να έχουν την όλη εικόνα της Γερμανίας.

Στο πρόσφατο ταξίδι μου στη Γερμανία, στη ναυτιλιακή έκθεση του Αμβούργου, ακόμα και στη ναυτιλία σε ό,τι αφορά μηχανήματα και τεχνολογία δεσπόζουν οι Γερμανικές εταιρείες και πληθαίνουν κάθε φορά που επισκέπτομαι αυτή την έκθεση.

Η Γερμανία είναι πράγματι η ατμομηχανή της Ευρώπης. Για μένα τα βασικότερα πράγματα που κάνουν τη διαφορά από όλους εμάς είναι η βιομηχανική παράδοση, η εμπειρία, η πειθαρχία, η εργατικότητα και η νοικοκυρεμένη οικονομική νοοτροπία κ.α.

Πρόσφατα «μαγειρέψα αλά ελληνικά» σε ένα φιλικό ευκατάστατο Γερμανικό σπίτι ενός συνεργάτη μου και παρατήρησα μια λεπτομέρεια: Δεν είχε κανένα αγοραστικό τάπερ. Όλα τα τάπερς που είχε και χρησιμοποίησα ήταν από κου-

τιά λαδιού, βουτύρου, φέτας κλπ. Ήταν ένα συνονθύλευμα από τάπερς, αλλά κανένα αγοραστικό. Αυτό βέβαια είναι μια λεπτομέρεια αλλά καμιά φορά η λεπτομέρεια κάνει το όλο. Αυτό δείχνει ένα λαό που είναι γαλουχημένος με πειθαρχία και δεν πετάει τίποτα. Βέβαια «παν μέτρον άριστον».

Το 2002 υπέγραψαν τα Γερμανικά συνδικάτα αύξηση μισθών 2,5% για περίπου 7-8 χρόνια. Ενώ εμείς οι υπόλοιποι -με πρωταγωνιστές τους Γάλλους- είχαμε δώσει αυξήσεις πάνω από 30%. Πως να τους ανταγωνιστούμε με τόση διαφορά;

Διερωτώμαι ποιός λαός θα δεχόταν να το κάνει αυτό.

Όπως σας είχα γράψει στο προηγούμενό μου άρθρο που φλυάρησα αρκετά για τους φοιτητάρες του Βορρά και τον εαυτούλη μου, ο **Απόστολος Δόμβρος βρήκε ένα άρθρο μου περίπου του 1959 που είχα γράψει στα φοιτητικά φύλλα του Πανεπιστημίου του Μονάχου.** Ειλικρινά συγκινήθηκα, ήταν το ντεμπούτο μου στην ερασιτεχνική αρθρογραφία...

Χρησιμοποιώντας λοιπόν το δικαίωμα που μου δίνει ο τίτλος του «ασύνδετο σχήματος» για ιστορικούς και συναισθηματικούς λόγους σας το παρουσιάζω, επειδή όμως είναι γραμμένο με

Είναι μάλλον άγνωστα. Πάντως αποτελούν πολύ βασικό στοιχείο για μια σπουδή χωρίς πολλές στενοχώριες και περισσές φροντίδες.

μία φθαρμένη ελληνική γραφομηχανή κατασκευής 1932 και είναι δυσανάγνωστο, σας αφήνω πρωτότυπη μόνο την πρώτη παράγραφο καθώς τα υπόλοιπα τα αντέγραψα. Το θέμα μας είναι για τις νοικοκυρές αλλά περιγράφει την τότε Γερμανική νοοτροπία όπως εμείς την είδαμε.

«Ο περισσότερος φοιτητικός κόσμος, εκτός από τους λίγους τυχερούς που είχαν την ευκαιρία να βρουν δωμάτιο σε Heim ζή μέσα στη Γερμανική οικογένεια. Η συμβίωση αυτή προκαλεί ορισμένα προβλήματα τα οποία ίσως για τους παλιούς φοιτητές να είναι κατά το πλείστον άγνωστα, για τους καινούριους όμως μάλλον άγνωστα. Πάντως αποτελούν πολύ βασικό στοιχείο για μια σπουδή χωρίς πολλές στενοχώριες και περισσές φροντίδες.

Το κατ'εξοχήν σπουδαίο πρόσωπο, μέσα στο περιβάλλον που μας φιλοξενεί, είναι η **Νοικοκυρά μας**, με τις πολλαπλές χαρακτηριστικές μορφές της.

Μερικές **Νοικοκυρές μας** βλέπουν σαν πατριώτες του Ωνάση, σαν καπιταλιστές θάλασσοκράτες, που αυξάνουμε κάθε μήνα τα λεπτά μας κατά γεωμετρική πρόοδο, κι έτσι συνάρτηση των πρέπει να είναι και το νοίκι. Άλλες πάλι **Νοικοκυρές**, ευτυχώς λίγες, που σ'αυτιά τους βουίζουν ακόμα οι μπόμπες του πολέμου, και που τους μένει ακόμα ζωντανή η ακουστική παράσταση του τόνου της φωνής του Adolf όταν πρόφερε τη λέξη «Ausländer» (αλλοδαπός) επαναλαμβάνουν την λέξη αυτή με τον ίδιο τόνο και φόβο όπως οι Θεσσαλονικιές μας γυναίκες όταν πρόκειται για το Δράκο τους.

Υπάρχει και η κομπλεξαρισμένη **Νοικοκυρά** που απέτυχε ίσως στον έρωτα, και τώρα σαν μια γεροντοκόρη αφήνει το δηλητήριο να τρέχει από το στόμα της σαν αποτέλεσμα των πολλαπλών συμπλεγμάτων της, τα οποία θέλει με διάφορους άλλους τρόπους να καταπραυνεί ή να εξαλείψει.

Η **Νοικοκυρά**, που της λείπει η ακτινοβολία μιας οικογενειακής θαλπωρής, γιατί δεν έχει

κ.τ.λ., τότε αρχίζει καινούριο εξάμηνο διδασχής για εμάς...

Υπάρχει και η μεγαλόψυχος, η πραγματικά καλή και ιδανική νοικοκυρά, που βλέπει τα πράγματα τελείως ρεαλιστικά, χωρίς προλήψεις και διαφορές, χωρίς προσωπικά, εθνικά ή φυλετικά μίσση. Αυτή νοιώθει το φοιτητή, τον βλέπει σαν ένα νέο με νεανικές αδυναμίες, ένα έρμαιον των τόσων δυσκολιών της ξενητείας, θέλει χωρίς κανένα όφελος αλλά μόνον από αίσθημα αλληλεγγύης να τον βοηθήσει με κάθε ηθικό και υλικό μέσο. Όποιος έχει την τύχη να έχει μια τέτοια νοικοκυρά πρέπει να είναι ευτυχής και αξιοζήλευτος.

Υπάρχουν πάρα πολλοί τύποι νοικοκυρών όσοι και χαρακτήρες ανθρώπων, εκ των οποίων προσεπάθησα να αναφέρω τους συνηθισμένους, ίσως μπορέσουμε να βγάλουμε ωρισμένα συμπεράσματα για την στάση μας στις διάφορες περιπτώσεις.

Η στάση μας, ειδικά του νεοφερμένου, που δεν γνωρίζει καλά τη γερμανική νοοτροπία, είναι πράγματι πολύ δύσκολη. Μια καλή στάση σε όλες τις περιπτώσεις είναι να κρατάει κανείς τη νοικοκυρά του σε απόσταση ευγενείας, να αποφεύγει να της διηγείται προσωπικά ή οικογενειακά του, να μην την αφήνει να πιστεύει ότι είναι ο Πρίγκηψ της Ελλάδος (Γεωμ. Πρόεδρος) ούτε όμως ο φουκαράς, ο απλοικός (αποφυγή διδασχής) αλλά ότι έχει δική του προσωπικότητα.

Να μην της δίδει το δικαίωμα να ανακατεύεται σε ζητήματά του, διότι τότε παίρνει θάρρος και όχι μόνο γίνεται ενοχλητική, αλλά δεν εκτελεί τα καθήκοντά της σα νοικοκυρά. Ένα καθαρό και τακτοποιημένο δωμάτιο είναι ένα από τα καλύτερα μέσα να κερδίσει κανείς από κάθε νοικοκυρά την εκτίμηση και τη συμπάθειά της. Ησυχία και διακριτικότητα στις ώρες αναπαύσεως των άλλων. Οι επισκέψεις να μην υπερβαίνουν το κανονικό όριο και όχι μετά από τις 10.

Αν δε κανείς έχει την τύχη ή ατυχία να συγκατοικεί με πρόσωπα του άλλου φύλλου να μην υπερβαίνει τα όρια της ευπρεπειάς. Φυσικά, καθένας από εμάς, μπορεί να λάβει ανάλογη στάση κατά την κρίση του και να βρεί στο αιώνιο φοιτητικό πρόβλημα της νοικοκυράς και του δωματίου ανάλογη λύση.

Χρειάζεται μεγάλη προσοχή διότι ουκ ολίγα παραδείγματα έδειξαν ότι μια νοικοκυρά παίζει βασικό ρόλο στην φοιτητική μας ζωή, πολλές φορές τον βασικότερο.

Γι'αυτό ας προσέξουμε και ας δώσουμε την πρέπουσα αξία σ'αυτό το θέμα που είναι βασική προϋπόθεση επιτυχίας του μεγάλου και δυσκόλου σκοπού μας»

Τόσα χρόνια που έζησα και συνεργάστηκα με τους Γερμανούς τους εκτίμησα. Πάντα μας συμπαθούν και μας υπολογίζουν. Ειδικά αυτοί που έχουν κλασική μόρφωση είναι θιασώτες των Ελλήνων και των αρχαίων Ελλήνων, αλλά συμπεριλαμβάνουν κι εμάς τους νέους Έλληνες.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ»

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΜΑΣ

ΥΠΟ Β. ΤΟΜΑΖΟΥ

Ο περισσότερος φοιτητικός κόσμος, εκτός από τους λίγους τυχερούς που είχαν την ευκαιρία να βρουν δωμάτιο σε Heim ζή μέσα στη Γερμανική οικογένεια. Η συμβίωση αυτή προκαλεί ορισμένα προβλήματα τα οποία ίσως για τους παλιούς φοιτητές να είναι κατά το πλείστον άγνωστα, για τους καινούριους όμως μάλλον άγνωστα. Πάντως αποτελούν πολύ βασικό στοιχείο για μια σπουδή χωρίς πολλές στενοχώριες και περισσές φροντίδες.

παιδιά ή συγγενείς, προσπαθεί να γεμίσει το κενό της αυτό, προσφέροντας στον ένοικό της φοιτητή, πολλές φορές με πάρα πολύ ενοχλητικό τρόπο, αυτό που νομίζει ότι είναι «περιποίησης». Επί πλέον μαζεύει και περιποιείται με υπέρμετρη φροντίδα διάφορα οικιακά ζώα, που μπερδεύονται όλη την ώρα στα πόδια σου οπότε, άνθρωπος είσαι, αποστέλλεται η κυρά μαζί με τα ζώα της από τον Παράδεισο μέχρι την Κόλαση.

Για την άλλη την άμοιρη που ξέπεσε και η οποία ζει με την ανάμνηση ενός μεγάλου παρελθόντος, γεμάτου τίτλους και πλούτη, αποτελεί ο φουκαράς ο φοιτητής τον παλιό καμαριέρη. Το δωμάτιό του, η τουαλέτα του, είναι ένα μωσαϊκό από ταμπέλλες, που αρχίζουν με τη λέξη Verboten (απαγορεύεται). Ταμπέλλες για το πότε σβύνει το φως, με πόση δύναμη τραβάει κανείς το ρουμπινέ του αποχωρητηρίου κ.ο.κ. αν μάλιστα ο άνδρας ήταν κάποτε κυνηγός τότε κουτρούλαει κανείς παντού πανω σε κέρατα. Εμείς οι Έλληνες είμαστε γι αυτήν τελείως primitive έννοιαν ηλεκτρισμού, γκαζ κ.τ.λ. δεν έχουμε, παρ' όλο που σπουδάσαμε ηλεκτρολογία ή μηχανολογία. Γι'αυτό πρέπει να επακολουθήσει πολύωρος διδασχή για την χρήση των, αν δε κατά κακή μας τύχη έλθει κανένα καινούριο μπάνιο ή ψυγείο,